

[Steffensen]

i kl. 9-Radioavisen den 21. ds. citeret for lignende synspunkter.

Besvarelse (1/8 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg er enig i, at det er ønskeligt, at afsoning kan iværksættes hurtigst muligt efter afsigelsen af endelig dom. Dette gælder i særlig grad, hvor der er tale om voldsforbrydelser eller anden alvorlig kriminalitet.

På grund af udviklingen i kriminalforsorgens kapacitetsbehov har antallet af personer, som venter på at blive indsat til afsoning, i de senere år været betydeligt.

Med henblik på nedbringelse af antallet af »ventere« blev der ved aktstykke nr. 296 af 12. maj 1982 gennemført visse udvidelser af kriminalforsorgens kapacitet. Disse foranstaltninger har sammen med den nedsættelse af straffene for mindre berigelseskriminalitet, der blev gennemført ved lov nr. 239 af 1. juni 1982, medført, at antallet af »ventere« nu er nedbragt fra ca. 13.000 til ca. 8.600. Heraf udgør knap halvdelen, ca. 4.100, fængseldømte.

Jeg vil i den forbindelse gerne understrege, at personer, der er idømt længere straffe, eller som er dømt for vold eller anden personfarlig kriminalitet, søges indsat til afsoning forud for andre domfældte.

Det må under forudsætning af et uændret kriminalitetsmønster forventes, at antallet af »afsoningsventere« i den kommende tid vil blive yderligere nedbragt, således at der herved bliver mulighed for en hurtigere indkaldelse til afsoning. Justitsministeriet vil i den forbindelse løbende overveje mulighederne for at sikre, at strafafsoningen ikke mindst for de unge lovovertrædere kan iværksættes hurtigst muligt efter domfældelsen.

Spm. nr. S 1469

Til *arbejdsministeren (25/7 83)* af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren oplyse, på hvilke vilkår

forudbetalingerne til de forskellige arbejdsløshedskasser var anbragt i finansåret 1982?«

Begrundelse

I spørgsmål nr. S 1324 i år til arbejdsministeren, stillet den 21. juni 1983, spurgte jeg, om ministeren ville oplyse, hvor store beløb staten var gået glip af, fordi forudbetalingerne til A-kasserne til udbetaling af efterløn og arbejdsløshedsdagpenge ikke var forrentet på rimelig måde. I sit svar af 29. juni sagde ministeren, at det ikke kunne oplyses, fordi finansministeriets rentekonsulent ikke kunne anslå, hvad en rimelig forrentning af forskudsmidlerne var. Dette svar er utilfredsstillende.

I min begrundelse for spørgsmålet henviste jeg bl.a. til, at SIDs arbejdsløshedskasse for finansåret 1978 opnåede 2 pct. p.a. Den højeste gennemsnitlige dag-til-dag rente på det københavnske interbankmarked var det år 19 ⅜ pct., og den laveste rente samme år var 5 pct. Den gennemsnitlige dag-til-dag rente, beregnet som et uvejet gennemsnit, var i finansåret 1978 14,67 pct.

Postgiro kunne for samme år meddele, at den gennemsnitlige rente for midler, der var til rådighed på vilkår sammenlignelige med statens forskud til arbejdsløshedskasserne, var ca. 12 pct. p.a.

Arbejdsministeren bedes nu oplyse, på hvilke rentevilkår forudbetalingerne var anbragt i sidst afsluttede finansår. Rentevilkårene bedes oplyst med angivelse af, hvor midlerne var anbragt.

Besvarelse (9/8 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Der henvises til vedlagte oversigt fra arbejdsdirektoratet over forrentningsvilkårene for de enkelte arbejdsløshedskassers forskudskonti i finansåret 1982 og over midlernes anbringelse.

Jeg skal endvidere henvise til mit svar af d.d. på hr. Bernhard Baunsgaards spørgsmål nr. S 1491.

Bilag

Ad spm. nr. S 1469 af 25/7 1983

A-kassernes forrentning og anbringelse af forskudsmidler i 1982

AL = Arbejdernes Landsbank